

2) Artykuł 16 ust. 2 i 3 dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że okresy odbywania kary pozbawienia wolności w przyjmującym państwie członkowskim przez obywatela państwa trzeciego będącego członkiem rodziny obywatela Unii, który nabył prawo stałego pobytu w tym państwie członkowskim podczas tych okresów, przerywają ciągłość pobytu.

(¹) Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London (Zjednoczone Królestwo) — Secretary of State for the Home Department przeciwko M. G.

(Sprawa C-400/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 28 ust. 3 lit. a) — Ochrona przed wydaleniem z terytorium — Sposób obliczania dziesięcioletniego okresu — Uwzględnienie okresów odbywania kary pozbawienia wolności)

(2014/C 85/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), London

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: M. G.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London — Wykładnia art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) — Decyzja o wydaleniu uzasadniona poważnymi względami bezpieczeństwa publicznego podjęta wobec obywatela Unii, który przez poprzednie 10 lat zamieszkiwał w przyjmującym państwie członkowskim i który został skazany na karę pozbawienia wolności — Pojęcie dziesięcioletniego pobytu na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego — Możliwość zaliczenia okresu pozbawienia wolności — Obliczanie wymaga-

nego okresu pobytu albo od chwili rozpoczęcia pobytu, albo, wstecz, od chwili podjęcia decyzji o wydaleniu — Wpływ, w tym ostatnim przypadku, wcześniejszego pozbawienia wolności

Sentencja

1) Wykładni art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy dokonywać w ten sposób, że dziesięcioletni okres pobytu, o którym mowa w tym przepisie, powinien być zasadniczo nieprzerwany, a oblicza się go wstecz, od dnia wydania decyzji o wydaleniu danej osoby.

2) Wykładni art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38 należy dokonywać w ten sposób, że okres odbywania przez daną osobę kary pozbawienia wolności może zasadniczo przerwać ciągłość pobytu w rozumieniu tego przepisu i mieć wpływ na przyznanie zwiększonej ochrony, jaką ten przewiduje, w tym w wypadku gdy osoba ta przebywała w przyjmującym państwie członkowskim przez dziesięcioletni okres poprzedzający odbywanie przez nią kary pozbawienia wolności. Okoliczność taka może zostać uwzględniona przy całościowej ocenie wymaganej celem ustalenia, czy zostały zerwane więzi integracyjne.

(¹) Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Szwecja) — Flora May Reyes przeciwko Migrationsverket

(Sprawa C-423/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich — Prawo pobytu w państwie członkowskim obywatela państwa trzeciego będącego bezpośrednim zstępnym osoby mającej prawo pobytu w tym państwie członkowskim — Pojęcie osoby pozostającej „na utrzymaniu”)

(2014/C 85/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Flora May Reyes

Druga strona postępowania: Migrationsverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen — Wykładnia art. 2 pkt 2) lit. c) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) — Prawo pobytu w państwie członkowskim obywatela państwa trzeciego, który ukończył 21 lat, będącego bezpośrednim zstępnym osoby mającej prawo pobytu w tym państwie członkowskim — Termin „na utrzymaniu” — Wymóg wykazania przez bezpośredniego zstępnego podjęcia przez niego starań w celu znalezienia pracy, uzyskania ze strony organów państwa pochodzenia pomocy na pokrycie kosztów utrzymania się lub też utrzymywania się samodzielnie w inny sposób, które jednak okazały się bezskuteczne

Sentencja

- 1) Artykuł 2 pkt 2 lit. c) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na wymaganie w okolicznościach takich jak rozpatrywane w sprawie głównej, by zstępny w linii prostej, który ma co najmniej 21 lat — aby można było uznać go za pozostającego na utrzymaniu i tym samym objąć definicją użytego w tym przepisie pojęcia członka rodziny — wykazał, że bezskutecznie podejmował starania w celu znalezienia pracy lub uzyskania ze strony organów państwa pochodzenia pomocy na pokrycie kosztów utrzymania lub też próbował w inny sposób zapewnić sobie utrzymanie.
- 2) Artykuł 2 pkt 2 lit. c) dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, iż okoliczność, że uznaje się, iż członek rodziny ma ze względu na uwarunkowania osobiste, takie jak wiek, wykształcenie czy stan zdrowia, realne szanse na znalezienie zatrudnienia, i że ponadto zamierza on podjąć pracę w przyjmującym państwie członkowskim, nie ma wpływu na wykładnię warunku dotyczącego pozostawania „na utrzymaniu”, o którym mowa w tym przepisie.

(¹) Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) — Siegfried Pohl przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-429/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 45 TFUE — Dyrektywa 2000/78/WE — Odmienne traktowanie ze względu na wiek — Określenie daty odniesienia do celów awansu w ramach widełek płacowych — Termin przedawnienia — Zasada skuteczności)

(2014/C 85/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Siegfried Pohl

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Innsbruck — Wykładnia art. 6 ust. 3 TUE i art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 45 TFUE oraz dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Zakres stosowania *ratione temporis* — Okres poprzedzający przystąpienie — Wynagrodzenie pracowników sektora transportu kolejowego — Uregulowanie krajowe i układ zbiorowy wykluczające uwzględnienie okresów zatrudnienia pracodawanych przed ukończeniem 18 roku życia do celów określenia wynagrodzenia — Uwzględnienie połowy okresów zatrudnienia pracodawanych po ukończeniu 18 roku życia przez pracownika, z wyjątkiem doświadczenia zawodowego uzyskanego w przedsiębiorstwie krajowym „parapublicznym” lub krajowym przedsiębiorstwie kolejowym — Termin przedawnienia

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, nie stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który do prawa pracownika o ponowną ocenę okresów zatrudnienia, jakie należy uwzględnić w celu ustalenia daty odniesienia do celów awansu w ramach widełek płacowych, stosuje trzydziestoletni termin przedawnienia, rozpoczynający bieg w dniu zawarcia porozumienia zbiorowego, na podstawie którego ustalono tę datę odniesienia, lub w dniu błędnego zaszeregowania.

(¹) Dz.U. C 9 z 12.1.2013.